

NOSTRA PARLA

N.º 17

Maig 1923

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Boters, 16, primer. — BARCELONA

HONOREM EL NOSTRE VERB

Moltes vegades ens planyem que els estrangers residents a Barcelona no coneguin la nostra llengua i no tenim en compte que si no la conèixen és perquè nosaltres en som responsables. Com volem que un estranger parli la llengua nostrada si quan desconeixem el seu idioma nadiu li parlem en castellà? És un fet que hem pogut observar moltes vegades: el poble no parla gairebé mai en català davant dels estrangers. I és que, diguem-ho d'una vegada, dissortadament són encara nombrosos els catalans que consideren una descortesia el parlar la llengua pròpia davant de gent no catalana. Com volem que els enemics de la nostra espiritualitat respectin el nostre verb nacional, si nosaltres lingüísticament ens declarem inferiors als pobles de parla estrangera?

Quan un estranger visita un establiment públic, el botiguer li parla espontàneament en llengua no catalana. Moltes vegades succeeix que l'estranger desconeix també la llengua castellana, i no obstant, el botiguer, que sense donar-se'n compte fa un acte de servilisme al poble que encadena el nostre esperit, segueix parlant-li en castellà. No és això verament ridícul? No creus, comerciant català, que tens el dret de parlar la teva pròpia llengua baldament el comprador que penetra al teu establiment hagi arribat de llunyes terres? Per què has de parlar la llengua imposada si no existeix cap disposició legal que t'obligui a parlar-la? Ho fas tal volta perquè t'han fet creure que parlant-la ets més cortés? No ho creguis! El parlar la llengua pròpia no significa cap descortesia.

Quan desconeixem l'idioma que parla el nostre interlocutor, o bé quan aquest vol imposar-nos-el, tenim el dret de parlar